

HİZBULLAH VE AHDA VEFA

İBRAHİM TURGUT

Hizbullah gelişen ulusal demokratik harekete karşı örgütlenilen ve her türlü destek sağlanan bir örgütlenme idi. Yapılan resmi itiraflardan da bu anlaşılıyor. 1999'da PKK lideri Abdullah Öcalan, uluslararası bir komplo sonucu yakalanarak Türkiye'ye getirildikten sonra devletin Hizbullah'a yönelik politikaları da değişmeye başladı. Hizbullah'a ihtiyacının kalmadığından hareketle, tasfiye kararı alındı.

2005 Yılında Meclisten geçirilerek 2008 yılına, ardından 2010 yılının sonlarına ertelenen CMK'nın 102. maddesinde yapılan değişikliğin yürürlüğe girmesi üzerine 3 Ocak 2011'de, sayısız işkence, domuz bağıyla öldürme, diri diri betona gömme ve tek kurşunla enseden vurma gibi yöntemlerle yüzlerce insanı katleden Hizbullah örgütünün 20 civarında lider ve askeri kadrosu serbest bırakıldı.

Bu konu üzerinde yoğun tartışmalar yaşandı. Bu yazıdaki amacımız tutukluluk halinin cezaya dönüştüğü günümüz koşullarında CMK'da yapılan bu değişikliği tartışmak değildir. Tartışmak istediğimiz esas konu, Hizbullah lider ve kadrolarının cezaevinde hangi koşullarda ve ne amaçla tutulduklarına yöneliktir. Sonuçta bizler de, siyasal nedenlerden dolayı cezaevinde yaşadığımızdan, bunun üzerinde durmak bizim için elzem olmuştur. Ancak, konuya girmeden önce, hangi süreçte ve neden yakalanarak cezaevlerine konulduklarına kısaca değinmekte yarar var.

1991-1998 yılları arasında, JİTEM ile beraber hareket eden Hizbullah, yüzlerce yurtsever, demokrat ve Kürt İslamcı insanı katletmiştir. Bölgede yaşayan insanlar, devletin bizzat kontrolünde hareket ettiğini bildiği için, Hizbullah'a Hizbul-Kontra ismini vermiştir. Daha sonraki dönemlerde ve bugün bile, Hizbullah'la devletin ilişkisini bizatihi, yetkililer de itiraf etmişlerdir.

O dönemin OHAL valisi Hayri Kozakçıoğlu, bir söyleşisinde "JİTEM, MİT ve Emniyet'in Hizbullah'la o dönem istihbarat alış verişini yapması gayet doğal bir durum." demişti. Dönemin içişleri bakanlarından İsmet Sezgin "Hizbullah, PKK'ye karşı örgütlenildi.", dönemin Batman emniyet müdürü Öztürk Şimşek "Bunlar silah eğitimini de jandarmadan gelen bazı subay ve astsubaylardan alıyorlar.", OHAL valisi Ünal Erkan "PKK çökertilmedikçe Hizbullah tipi militan örgütleri çözmeye niyetli değiliz." demişti. Yani işin özü, Hizbullah gelişen ulusal demokratik harekete karşı örgütlenilen ve her türlü

destek sağlanan bir örgütlenme idi. Yapılan resmi itiraflardan da bu anlaşılıyor.

1999'da PKK lideri Abdullah Öcalan, uluslararası bir komplo sonucu yakalanarak Türkiye'ye getirildikten sonra devletin Hizbullah'a yönelik politikaları da değişmeye başladı. Hizbullah'a ihtiyacının kalmadığından hareketle, tasfiye kararı alındı. Ancak, bu karar öyle hayata geçirilmeliydi ki, hem halkın nezdinde puan kazanılmıydı, hem de Hizbullah'a da "sizi yalnız bırakmayacağız, siz içerideyken bile, size her türlü imkanı sağlayacağız, zamanı gelince de sizleri serbest bırakacağız." mesajını vermeliydiler.

Cezaevlerinde bulunan üye ve kadrolarının bine yakını, kamuoyunda 'Rahşan Affı' olarak bilinen afla serbest bırakıldı. Bir kısmı da 2006'da bırakıldı. Konuyla ilgili olarak, daha önce Hizbullah davasından üç buçuk yıl yatmış çıkmış ve "Hala fikri beraberliğim var." diyen birinin şu söylemleri dikkat çekicidir: "Herkes bu tahliyeleri konuşuyor, ama örgüt açısından asıl kritik olan, 2006'da Topluma Kazandırma Yasası'yla iki bine yakın üyenin cezaevinden çıkmasıydı! Böylece faal olarak çalışacak kadrolar serbest kalmış oldu. Kimse bunun önemini anlamadı."

Tahliye olmaları kamuoyunda günlerce tartışılan askeri ve siyasi lider konumundaki kadrolara da, içeriden dışarıyı yönetme ve örgütlenme faaliyetini fiili olarak sürdürebilme imkanı sağlandı. Bu imkanların sağlandığını nereden biliyoruz? Tahliye olmalarıyla birlikte, medyaya yansıyan haberlerden ve Adalet Bakanlığına bağlı cezaevi idaresinin haklarında tutmuş olduğu resmi tutanaklardan. Bu haber ve tutanaklar yalanlanmadı; ayrıca medya bu konu üzerinde çok fazla durmadı. Aslında, üzerinde önemle durulması gereken bir konuydu. Çünkü bu konu, yargı ile yürütmenin nasıl birlikte hareket ettiklerini ve bu sonucun ortaya çıkmasını nasıl sağladıklarını gözler önüne sermektedir.

Taraf gazetesinin 9 Ocak 2011 tarihli haberinde şunlar yazılıydı: "Cezaevi yönetiminin hazırladığı tutanağın giriş bölümünde 'Cezaevinde tutuklu bulunan İskender Tutar, Şahin Yapıcı ve Naşit Tutar'ın bilgisayarlarının 07.06.2010 tarihinde yetkili makamlar tarafından incelendiği ... Cezaevi yönetimin 01.07.2010'da hazırladığı tutanakta İskender Tutar ve diğer üç Hizbullah militanının bilgisayarlarından, msn ve skype'yi kullanarak sesli ve görüntülü görüşmeler yaptıkları, devlet kurumlarının ve cezaevinin bilgisayar sistemine sızarak, özel bilgilerin ele geçirilip arşivlendiği, kripto cihazı bilgileri ve işaretli krokiler bulunduğu kayda geçirildi!"

Bizim içinde bulunduğumuz cezaevi koşullarında, daha önceden idareye

bildirdiğimiz, görüşme yapacağımız telefon numaralarının sahipleri, adresleri belli olmalarına ve dinlenip kayıt altına alınmasına rağmen, haftada sadece 10 dakika -ki o da sadece bir telefon görüşmesi- görüşme imkanı veriliyorken, bu insanlara internet üzerinden sesli ve görüntülü görüşmeler yapabileme ve her türlü iletişim imkanı sağlanmıştır.

Okuduğumuz gazete, dergi ve kitaplardan tuttuğumuz notları ve günlüklerimizi derleyip toparlamak ve ayrıca savunmalarımızı hazırlamak amacıyla, yaptığımız bilgisayar başvurusu cezaevi yönetmeliklerinin bilmem kaçınıcı maddesi gereğince kabul edilmezken, bu insanlara hem bilgisayar verilmiş hem de internet bağlanarak rahat iletişim kurabilmeleri sağlanmış. Buraya kadar anlattıklarımızdan ortaya çıkan gerçek şu: Hizbullahçıların tahliye edilmelerinde ve öncesinde yaşam koşullarından hem hükümetin ve hem de yargının sorumluluğu vardır.

Yargıtay'daki davalarda Kürt demokrasi güçleri ve sosyalistlere gelince hemen öncelik tanınıyor. Yargıtay 9. Ceza Dairesi, tutuklu sanık bulunmamasına rağmen, DTP'lilerin örgüt propagandası yapmakla suçlandığı davayı öncelikli olarak ele alıp jet hızıyla bitirebiliyor. Mahkeme aralarında Van Başkale Belediye Başkanı İhsan Güler'in de bulunduğu sanıkları on ay hapis cezasına çarptıran Ankara 11. Ağır Ceza Mahkemesi'nin verdiği kararı onaylayabiliyor. Hem de çok kısa bir sürede. Avukat Can Kayhan "Normalde inceleme için en az iki sene beklemesi gereken dava dosyası, jet hızında sonlandırıldı. Sanırım sanıkların DTP'li olması, belediye başkanı olması bu hızlandırmayı sağladı." demektedir.

BDP'lilere mahkumiyet, Hizbullahçılara tahliye kararı veren aynı Yargıtay 9. Ceza Dairesi.

Bu tür kararların nasıl verildiğini biliyorduk. "Türklüğe hakaretten" dolayı Hrant Dink'e ceza veren mahkemenin kararını onaylayan Yargıtay yargıçlarından birinin söylediği sözler her şeyi açıklıyor: "O kararın öyle alınması gerekiyordu. Ben sizden bin kez daha fazla üzülüyorum. İçimiz paramparça. Öyle kararlar alırsın ki geceleri uyuyamazsınız!"

Hizbullahçıların tahliyeleri nedeniyle, oluşan kamuoyu dolayısıyla, Yargıtay ve hükümet topu birbirlerine atmaktadırlar. Artık tartışma şu noktaya gelmiş durumda: Yargıtay ve Danıştay var olan statükolarını korumak için direnmekte, hükümet de Yargıtay ve Danıştay üzerinde hegemonya kurmak için yeni düzenlemeler yapma peşinde.

Eldeki delillerle bu insanların müebbet alacakları neredeyse kesinken bunların tahliyesi, onlara daha önceden verilen sözlerin yerine getirilmesinden başka bir şey değildir, yani bir nevi ahda vefadır. Bu kadarı da olsun artık! Ne de olsa az hizmetleri geçmedi ve daha da hizmet etmeleri gereken bir dönemdeyiz!

Silivri Cezaevi, 18 Ocak 2011 ■

